Lietas arhīva Nr. CA-0203-22/12
ECLI:LV:VAT:2022:1025.C71358121.9.S

S P R I E D U M S
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ
Valmierā 2022.gada 25.oktobrī

Vidzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija:
tiesnese Zaiga Cera, tiesnesis Agris Bukavs, tiesnesis Dailis Lazdiņš

izskatīja rakstveida procesā civillietu /pers. B/ un /pers. C/ prasībā pret /pers. D/ par dāvinājuma līgumu atzīšanu par spēkā neesošiem un īpašuma tiesību atzīšanu uz nekustamajiem īpašumiem sakarā ar /pers. B/ un /pers. C/ apelācijas sūdzību par Vidzemes rajona tiesas 2022.gada 11.maija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. B/ un /pers. C/ 2021.gada 9.augustā cēlusi tiesā prasību pret /pers. D/ (1.sēj. 3.-5.lpp.), 2022.gada 21.martā tiesā iesniedzot precizējumu (1.sēj. 109.lpp.), lūdzot: 1) atzīt par spēkā neesošu 2019.gada 20.jūnijā starp atbildētāju un /pers. E/ noslēgto dāvinājuma līgumu par nekustamā īpašuma /adrese 01/(kadastra Nr./numurs A/) ¼ domājamās daļas dāvinājumu; 2) atzīt par spēkā neesošu 2019.gada 20.jūnijā starp atbildētāju un /pers. E/ noslēgto dāvinājuma līgumu par nekustamā īpašuma /adrese 02/ (kadastra Nr./numurs B/), sastāvošu no trīs zemes vienībām (kadastra Nr./numurs B/; /numurs/, /numurs/) ½ domājamās daļas dāvinājumu; 3) atzīt īpašuma tiesības mirušās /pers. E/ meitām /pers. B/ un /pers. C/ uz nekustamā īpašuma /adrese 01/ (kadastra Nr./numurs A/) 1/8 domājamo daļu katrai; 4) atzīt īpašuma tiesības mirušās /pers. E/ meitām /pers. B/ un /pers. C/ uz nekustamā īpašuma /adrese 02/ (kadastra Nr./numurs B/), sastāvošu no trīs zemes vienībām (kadastra Nr./numurs B/, /numurs/ un /numurs/) ¼ domājamo daļu katrai; 5) dzēst Līgatnes pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs C/īpašuma tiesības atbildētājam uz nekustamā īpašuma "/adrese 01/(kadastra Nr./numurs A/) ¼ domājamo daļu, kas nostiprinātas uz 2019.gada 20.jūnija dāvinājuma līguma pamata; 6) dzēst Līgatnes pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs D/īpašuma tiesības atbildētājam uz nekustamā īpašuma /adrese 02/ (kadastra Nr./numurs B/) ½ domājamo daļu, kas nostiprinātas uz 2019.gada 20.jūnija dāvinājuma līguma pamata; 7) piedzīt no atbildētāja valsts nodevu un citus tiesāšanās izdevumus.

Prasība pamatota uz Civillikuma 1., 1073., 1912., 1915., 1404., 1412., 1415., 1427., 1439., 1592.pantu.

Prasības pieteikums pamatots uz šādiem apsvērumiem.

Starp atbildētāju un /pers. E/ 2019.gada 20.jūnijā noslēgtie nekustamā īpašuma "/adrese 01/un nekustamā īpašuma /adrese 02/dāvinājuma līgumi ir prettiesiski un atzīstami par spēkā neesošiem gan no tiesiskuma, gan morāles aspekta.

Par /pers.E/prettiesisku maldinājumu, ar viltu iedzīvoties uz viņas rēķina, liecina tas, ka atbildētājs nav izpildījis ar dāvinājuma līgumu uzņemto saistību - izmaksāt /pers. E/ 4000 EUR kompensāciju, kas uzskatāms par viņa parādu /pers. E/.

Prasītājām nav zināmi fakti, ka māte /pers. E/ būtu piedalījusies strīdus īpašumu viņai piederošo domājamo daļu apmērā uzlabošanā, jo viņai nebija tādas materiālās iespējas un pēdējos dzīves gadus viņa smagi slimoja. /pers. E/ smagais veselības stāvoklis bija zināms arī atbildētājam, ko atbildētājs izmantoja ļaunprātīgi, steidzinot /pers. E/ ātrāk parakstīt dāvinājuma līgumus, solot viņai palīdzību atvest/aizvest, kur nepieciešams, izdarīt "ko labu", līdz pat notāra atvešanai mājās. Pieņemot, ka /pers. E/ vairs neinteresēja darījuma forma, bet naudas summas 4000 EUR saņemšana, ko /pers. E/ pati nosauca, neapzinoties īpašumu faktisko vērtību, puses parakstīja minētos dāvinājuma līgumus.

Darījuma dalībnieku darbība un mērķi ir saprotami, bet gribas izpausme nonāk pretrunā ar Civillikuma normām. Civillikuma 1439.panta izpratnē izpaliek dāvinājuma būtība - aiz devības un bez atlīdzības. Tātad, nopietni gribētais, bet aiz dāvinājuma slēptais, faktiski ir pirkuma pārdevuma darījums, ar nolūku apiet trešās personas /pers. G/ pirmpirkuma tiesības, kuras viņa ir tiesīga realizēt saskaņā ar Civillikuma 1073.panta noteikumiem.

Atbildētājs ar viltu ir piedabūjis /pers. E/ izdarīt viņas interesēm pretēju darbību Civillikuma 1459.panta izpratnē, t.i., noslēgt ar viņu īpašumu domājamo daļu atsavināšanas līgumu, apejot gan dāvinājuma darījuma noteikumus, gan visus pirkuma pārdevuma līguma slēgšanas noteikumus. Atbildētājs savu mērķi un gribu ir īstenojis pretēji Civillikuma normām (1412.,1073.,1439.pants) un morāles principiem, izmantojot /pers. E/ veselības stāvoli, uzticēšanos un pasīvo interesi vai pat pilnīgu intereses trūkumu par darījuma gaitu, vērtību un nolīgtās samaksas kavējumu.

[2] Atbildētājs /pers.D/par prasību iesniedzis rakstveida paskaidrojumus (1.sēj. 101.-103.lpp.), lūdzot noraidīt prasību un piedzīt no prasītājam visus tiesāšanās izdevumus, kādi tie būs radušies uz lietas izskatīšanas brīdi.

Arī pēc dāvinājuma atbildētājs /pers. E/ sniedza gan morālu, gan arī praktisku atbalstu sadzīvē un sniegtu jebkāda veida atbalstu arī turpmāk, ja tas būtu bijis nepieciešams.

Nav būtiskas nozīmes apstāklim, ka līgumi ir nosaukti par dāvinājuma līgumiem, jo no pašu līgumu dabas ir skaidri redzams, ka tie patiesībā nav dāvinājuma līgumi. Faktiski uztura devumu /pers. E/ vēlējās nosaukt par kompensāciju ieguldījumam nekustamajā īpašumā, kas arī tika izdarīts.

Tas, ka /pers. E/ pēkšņi nomira un zuda objektīva nepieciešamība apmaksāt ārstniecības izdevumus, nerod pamatu uzskatam, ka atbildētājs rīkojies negodprātīgi vai pat prettiesiski.

[3] Prasītājas /pers.B/un /pers. C/ iesniegušas iebildumus par atbildētāja paskaidrojumiem (1.sēj. 109.-112.lpp.), norādot, ka atbildētājam pašam nav skaidrs, kādu tiesisku darījumu viņš ir gribējis piedāvāt /pers. E/ parakstīšanai - dāvinājumu aiz devības, dāvinājumu atlīdzības nozīmē, uztura, pirkuma vai vēl kādu citu Civillikumā nedefinētu vienošanos.

Atbildētāja patiesā griba bija pretrunā /pers. E/ gribai, ko viņa skaidri izteica savā uzstādījumā atbildētājam - īpašums pret naudu. No /pers. E/ puses vienīgais nolūks un griba bija saņemt naudas summu 4000 EUR, ko pati bija nosaukusi. Apdāvināt atbildētāju aiz devības /pers. E/ nebija vēlme.

/pers. E/ nebija nepieciešams saņemt no atbildētāja nekādu palīdzību, jo /pers. E/ jau 2018.gada 24.augustā bija noslēgusi uztura līgumu ar

vienu no prasītājām /pers. B/ par nekustamā īpašuma /adrese A/ nodošanu īpašumā uztura devējai.

[4] Ar Vidzemes rajona tiesas 2022.gada 11.maija spriedumu prasība noraidīta pilnībā.

Spriedums pamatots ar šādiem argumentiem.

Tiesa ņem vērā, ka abos dāvinājuma līgumos noteiktā /pers. E/ kompensējamā summa kopā 4000 EUR atbilst /pers. E/ un atbildētāja sarakstē nosauktajai viņai nepieciešamajai summai ārstniecības finansēšanai.

Pie apstākļiem, ka starp pusēm nav strīda par to, ka /pers. E/ nekādus ieguldījumus sev piederošajos un atbildētājam uzdāvinātajos nekustamos īpašumos nav ieguldījusi, secināms, ka /pers. E/ par veiktajiem dāvinājumiem ir vēlējusies saņemt no atbildētāja pretpienākumu - segt viņai nepieciešamos līdzekļus medicīniskajiem izmeklējumiem.

Līdz ar to secināms, ka /pers. E/ un atbildētāja starpā atbilstoši Civillikuma 1928.panta noteikumiem noslēgts dāvinājums ar uzlikumu.

Nav tiesiskas nozīmes tam, par kādu pretpienākumu dāvinājuma līgumā /pers. E/ un atbildētājs vienojušies, kā to nosaukuši, jo prasījums par pretpienākuma patiesumu un tā izpildīšanu būtu risināms tikai starp dāvinājuma līguma pusēm, ko šajā lietā prasītājas nav pieteikušas.

Nav šaubu par to, ka atbildētājam uzliktais pretpienākums - 4000 EUR samaksa ir ievērojami zemāka par dāvināto nekustamo īpašumu daļu tirgus vērtību. "/adrese 02/ projektētā īpašuma novērtējums pēc kadastra datu stāvokļa uz 2020.gada 17.jūniju, izmantošanai no 2022.gada ir 41 702 EUR. Tādējādi ½ domājamās daļas vērtība būtu 20 851 EUR, kas ievērojami, piecas reizes pārsniedz dāvinājuma līgumos noteikto pretizpildījumu.

Minēto apsvērumu dēļ par nepamatotiem atzīstami prasītāju argumenti par to, ka aiz dāvinājuma līgumiem paslēpts pirkuma pārdevuma līgums, kā arī atbildētāja paskaidrojumā norādītie argumenti attiecībā par to, ka dāvinājuma līgumi atzīstami par uztura līgumiem.

Prasītājas, apstrīdot 2019.gada 20.jūnija dāvinājuma līgumus, norādot, ka atbildētājs prettiesiski maldinājis /pers. E/, lai ar viltu iedzīvotos uz viņas rēķina, nav atsaukušās uz Civillikuma normām, kas regulē tiesiska darījuma dalībnieku gribas tiesiskumu.

Prasītāju ieskatā par /pers. E/ maldināšanu un atbildētāja viltu liecina fakts, ka atbildētājs līdz šim brīdim nav izpildījis abu dāvinājuma līgumu 3.punktā paša uzņemto saistību - izmaksāt /pers. E/ 4000 EUR kompensāciju, kā arī līgumos apzināti netika noteikts kompensācijas samaksas termiņš. Minētie prasītāju argumenti atzīstami par nepamatotiem un nepierādītiem.

Dāvinājuma līgumi noslēgti 2019.gada 20.jūnijā, bet /pers. E/ mirusi 10 dienas pēc minēto līgumu noslēgšanas. Lietā nav pierādījumu tam, ka šajās 10 dienās /pers. E/ būtu lūgusi atbildētajam izmaksāt viņai dāvinājuma līgumos noteikto kompensāciju, un atbildētājs būtu atteicies to samaksāt.

Tiesa nekonstatē atbildētāja rīcību vai bezdarbību, kas liecinātu par viltu, t.i., par to, ka viņš ir prettiesīgi maldinājis /pers. E/, lai viņu piedabūtu izdarīt viņas interesēm pretēju darbību.

Prasītājas nav tiesīgas savu prasījumu pamatot ar it kā iespējamu trešās personas tiesību aizskārumu, kura nav lietas dalībniece. Turklāt prasītājas nav iesniegušas pierādījumus tam, ka /pers. G/ kā nekustamā īpašuma /adrese 01/ kopīpašniecei ir bijuši iebildumi pret /pers. E/ un atbildētāja starpā noslēgtajiem dāvinājuma līgumiem.

Parakstot līgumus un nostiprinājuma lūgumus, puses nepārprotami ir izteikušas savu gribu noslēgt šādus darījumus, un dāvinājuma līgumos noteiktā uzlikuma kopā 4000 EUR samaksas neveikšana 10 dienu laikā pēc līgumu noslēgšanas, kad mirst /pers. E/, pati par sevi nevar kalpot par pamatu secinājumam, ka dāvinājuma līgumi noslēgti ar viltu.

[5] Prasītājas /pers.B/ un /pers. C/ par spriedumu iesniegušas apelācijas sūdzību (1.sēj. 150.-154.lpp.), lūdzot izskatīt apelācijas sūdzību pēc būtības un atcelt spriedumu.

Apelācijas sūdzība pamatota ar šādiem argumentiem.

Prasītājas spriedumu pārsūdz pilnā apjomā.

Līgumu saturs acīmredzami neatbilda tiem faktiskajiem apstākļiem, kurus prasītājas redzēja, kopjot māti viņas mūža beigās, t.i., nekādi ieguldījumi īpašumos, nekāda palīdzības mātei slimības laikā. Tāpēc prasītājas cenšas panākt tā tiesiskā stāvokļa atjaunošanu, kāds pastāvēja pirms dāvinājuma līguma parakstīšanas.

Tiesa nonākusi pie secinājuma, ka dāvinājuma līgumi noslēgti, pusēm izteicot savu gribu brīvi, t.i., bez maldības un viltus.

Prasītājas šādam tiesas viedoklim nepiekrīt, jo atbildētāja paskaidrojumi liecina, ka viņa patiesā griba bija /pers. E/ īpašumu bezatlīdzības iegūšana, ko pats arī nenoliedz, bet kas nav iespējams bez otras puses patiesās gribas izteikuma.

Neskatoties uz pretrunīgajiem noteikumiem līgumos, to izpildē, gan atbildētāja paskaidrojumos, tiesa prasību ir noraidījusi, kvalificējot līgumus kā likumīgus dāvinājumus ar uzlikumu.

Pušu starpā pastāv strīds par līgumu šķiru, atsevišķu punktu atbilstību līdzēju faktiskajai gribai, viņu interešu aizsardzībai, par līgumu izpildi un citiem prasībā norādītajiem apstākļiem, uz kuriem pamatota Civillikuma 1415.panta piemērošana.

Tiesai bija jāvērtē atbildētāja darbības: kādas darbības viņš uzņēmies veikt, kādas faktiski veicis, vai tās ir tiesiskas/prettiesiskas, likumīgas/pretlikumīgas, pieklājīgas, tikumīgas, vai atbildētāja bezdarbība pēc līgumu parakstīšanas uzskatāma par pieļaujamu vai amorālu.

/pers. E/ darbības dāvinājuma darījumā izbeidzas ar līgumu un nostiprinājuma lūgumu parakstīšanu, lai iestātos šim darījuma veidam atbilstošas sekas.

Arī līgumu nejaušās sastāvdaļas tiesai bija jāvērtē kopsaistē ar darījuma kopumā spēkā esamību, jo 3.punkta iekļaušana līgumā un tā pienācīga izpilde tieši dāvinātājai bija svarīga, pretējā gadījumā puses par darījumu nebūtu vienojušās. Izskatāmajā strīdā blakus noteikums ir ietverts līgumu 3.punktā un paredz atlīdzību kopā 4000 EUR apmērā. Pastāv strīds par 3.punkta būtību, patieso jēgu un izpildes/neizpildes sekām.

Šis līguma punkts ir būtiska līguma sastāvdaļa, bez kura darījums pušu starpā nebūtu noslēgts. Tiesa šo punktu nav vērtējusi no dāvinātāja tiesību aizsardzības viedokļa, seku iestāšanos dāvinātājam.

Abas līgumslēdzējas puses zināja /pers. E/ smago veselības stāvokli un šajā sakarā ir svarīgi, ka atlīdzības izpildījums ir nekavējoši izpildāms, ja nauda nepieciešama veselības glābšanai.

No prasītāju argumentiem nepārprotami ir saprotams, ka /pers. E/ atlīdzības saņemšana bija būtisks nosacījums, no kā var secināt, ka gribētais darījums neizslēdz arī pirkumu - pārdevumu.

Sprieduma motīvu daļā tiesa norāda, ka pretpienākums - mantiska labuma došana, nedrīkst būt tik liela, ka uzskatāma par samaksu, kā piemēru minot visa īpašuma /adrese 02/ novērtējumu, kas pēc kadastra datu stāvokļa uz 2020.gada 17.jūniju ir 41 702 EUR, bet dāvinājuma līgums tika slēgts 2019.gada 20.jūnijā, kad kopējā šī īpašuma kadastrālā vērtība sastādīja 6244 EUR. Pēc šāda aprēķina 2000 EUR kā līguma 3.punktā atrunātā kompensācijas summa būtu pieļaujama arī kā pirkuma summa, īpaši, kad kļuva zināms, ka otru /pers. G/ piederošo ½ domājamo daļu šī paša īpašuma atbildētājs 2022.gada 25.februārī ir nopircis no /pers. G/ par pirkuma summu 2022 EUR, pat pie tagadējās spēkā esošās īpašuma kadastrālās vērtības. Tiesa vispār nav vērtējusi kā iespējamu /pers. E/ patiesi gribēto pirkuma-pārdevuma darījumu.

Atšķirībā no dāvinājuma, pirkuma līguma slēgšana atbildētājam, pirmkārt, nozīmētu īpašuma saņemšanu un reģistrēšanu zemesgrāmatā vienīgi pēc samaksas veikšanas, kas /pers. E/ būtu naudas saņemšanas garantija.

Otrs šķērslis šī īpašuma pirkuma gadījumā atbildētājam bija /pers. G/ juridiskās pirmpirkuma tiesības.

Darījuma iniciators bija atbildētājs, ko viņš arī apstiprināja. Sarunas sāktas ap 2018.gadu, t.i., laiku, kad /pers. E/ tika konstatēts ļaundabīgais audzējs. Tad tika piedāvāta nekonkrēta nemateriāla palīdzība, bet intensīvi /pers. E/ atbilde tika prasīta tieši pēdējos viņas dzīves mēnešos. 2019.gada 8.maija sarunas izraksts "..Ja iet runa par naudu, tad nosauc ciparu..." Tas liecina, ka vienošanās par bezatlīdzības darījumu - dāvinājumu tiek izslēgta un runa iet par naudu. Kādas iekšējās gribas vadīta /pers.E/ nosauca tieši 4000 EUR, prasītājām nav zināms.

Jau 2019.gada 20.maija īsziņā /pers. E/ atsaka došanos pie notāra, atzīst, ka "spēka nav galīgi". Šādā veselības stāvoklī ir apgrūtinoši iedziļināties līguma saturā un saprotama /pers. E/ nespēja apsvērt savu interešu aizsardzību un iespējamās sekas.

Svarīga nozīme, kāpēc /pers. E/ bez satura izpratnes parakstīja līgumus, bija uzticēšanās faktoram un paļaušanās viņas un atbildētāja radniecībai, ko atbildētājs izmantoja savtīgu mērķu sasniegšanai.

/pers. E/ lietoja spēcīgus pretvēža preparātus, kuriem iespējamas blakus parādības kā koncentrēšanās spēju zudums, nogurums, depresija, "neskaidra galva".

Līgumu tā parakstītajā redakcijā sastādītājs arī ir atbildētājs, ko viņš pats apstiprināja. Līgumi netika apliecināti notariālā akta formā, kas pieļāva atbildētājam tekstā iekļaut sev vienīgo vēlamo noteikumu - īpašumu daļu tūlītēju iegūšanu īpašumā un tīši neiekļaut dāvinātāja garantijas.

Savos iebildumos prasītājas par juridisku seku neizraisošu uzskata tieši nostiprinājuma lūguma parakstīšanu, bet ne pašu līgumu parakstīšanu, kā to sapratusi tiesa.

Prasītājas neapstrīd Civillikuma 1431.pantā noteikto darījuma parakstīšanas faktu, bet gan Civillikuma 1432.pantā noteikto, bet neapzināto seku pieņemšanu faktu.

/pers. E/ un atbildētāja noslēgtais darījums ir nekorekts pēc būtības, parakstīšanas un seku iestāšanās, nesaprotams un neatbilstošs ne likuma prasībām, labiem tikumiem, ne labticīgai attieksmei pret otru pusi, un ir noslēgts /pers. E/ svarīgas maldības un viltus ietekmē.

Nekorekta ir tiesas norāde, ka 10 dienu laikā no līgumu parakstīšanas līdz nāves dienai /pers. E/ nav lūgusi atbildētājam izmaksāt viņai pielīgtos 4000 EUR, jo trīs dienas no pieminētajām desmit /pers. E/ bija hospitalizēta slimnīcā Cēsīs. Arī atrodoties mājās pēdējās dzīves dienas pēc līgumu parakstīšanas, /pers. E/ jutās pietiekami slikti, lai vispār ko domātu.

Formāls un nepamatots ir tiesas secinājums atzīt par spēkā esošu darījuma vienu pusi - dāvinājumu, vienlaicīgi attaisnojot nelikumīgu bezdarbību un pretēji labiem tikumiem veiktu aktīvu darbību no atbildētāja puses, uzskatot līguma tapšanas un izpildījuma sekas kā nebūtiskus līguma papildnoteikums.

Prasītājām radies iespaids, ka tiesa ir uzdevusi prasītājām izskaidrot, vai /pers. E/ maldība tiešām uzskatāma par svarīgu, kas atceļ darījumu, vai nesvarīgu, kas paredz zaudējumu atlīdzību.

Vērtējot /pers.E/fizisko stāvokli līgumu parakstīšanas laikā, viņas domāšana aprobežojās ar vienu nosacījumu - īpašumu atsavināšanas pret atlīdzību, neiedziļinoties darījuma šķirā un noteikumos, paļaujoties atbildētāja godaprātam un radniecībai, ka naudu viņš samaksās nekavējoties.

Savukārt atbildētājs labi apzinājās darījumu šķiru un ne jau labu tikumu vadīts tīši neiekļāva līgumos /pers. E/ tik svarīgo naudas saņemšanas termiņu un citus noteikumus dāvinātāja aizsardzībai.

4000 EUR netika samaksāti, vai nu aiz iemesla, ka atbildētāja rīcībā uz to brīdi nebija tādi naudas līdzekļi, vai arī atlīdzība netika samaksāta ar nolūku, ka to var nedarīt vispār vai kaut kad vēlāk.

Ja katra līdzēja griba ir vērsta uz atšķirīgu tiesisko seku iestāšanos, tad līgums nav noslēgts un līdz ar to nevar būt spēkā. Pat viena līdzēja atvainojamā maldība izraisa viņa gribas izteikuma spēkā neesamību.

Prasītājām nav zināms, ko atbildētājs ir sasolījis /pers. E/ (izņemot pielīgtos 4000 EUR), lai piedabūtu viņu parakstīt dāvinājuma līgumus šādā redakcijā, bet apmānīta viņa noteikti negribēja būt.

No iepriekš minētā ir pierādīts /pers. E/ tīss maldinājums līgumu šķiras un gribas izteikuma izvēlē, panākta līgumu parakstīšana atbildētāja sagatavotajā redakcijā. Cēloņsakarība starp maldinājumu un maldinātās personas gribas izteikumu nozīmē, ka maldinājums bijis izšķirošais iemesls uz darījuma noslēgšanu vērstā gribas izteikuma izdarīšanai.

[6] Atzīstot, ka ir iespējams nodrošināt lietas dalībnieku procesuālo tiesību ievērošanu un pamatojoties uz Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 10.pantu, tiesa civillietu izskata rakstveida procesā, par to laikus informējot lietas dalībniekus un nosakot termiņu papildu paskaidrojumu vai citu procesuālu lūgumu iesniegšanai.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, iepazinusies ar lietas materiāliem, izvērtējusi pierādījumus lietā, uzskata, ka prasība nav pamatota un ir noraidāma.

[8] Tiesa konstatē faktus, kuriem ir būtiska nozīme lietā, par kuriem nav strīda.

2019.gada 20.jūnijā, noslēdzot dāvinājuma līgumus (1.sēj.31.-32.lpp), /pers. E/ atsavināja /pers. D/ nekustamā īpašuma /adrese 01/ ¼ domājamo daļu un nekustamā īpašuma /adrese 02/ ½ domājamo daļu.

Līgatnes pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs C/nekustamā īpašuma /adrese 01/, kadastra Nr./numurs A/, sastāvoša no zemes gabala un uz tā atrodošās dzīvojamās mājas īpašuma tiesības dāvinājuma līguma noslēgšanas brīdī bija nostiprinātas atbildētājam uz ½ domājamo daļu, /pers. G/ uz ¼ domājamo daļu, /pers. E/ uz ¼ domājamo daļu (1.sēj.33.lpp.). Pamatojoties uz /pers. E/ nekustamā īpašuma ¼ domājamās daļas dāvinājuma līgumu, atbildētājs ieguvis īpašuma tiesības uz ¾ domājamām daļām no nekustamā īpašuma.

Līgatnes pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs D/nekustamā īpašuma /adrese 02/ kadastra Nr./numurs B/, kas sastāv no trīs zemes vienībām, īpašuma tiesības dāvinājuma līguma noslēgšanas brīdī bija nostiprinātas /pers. G/ un /pers. E/, katrai uz ½ domājamo daļu (1.sēj.34.lpp.). Pamatojoties uz nekustamā īpašuma dāvinājuma līgumu, atbildētājs ieguvis /pers. E/ ½ domājamo daļu no šī īpašuma.

/pers. E/ mirusi /miršanas datums/(1.sēj.36.lpp).

Mantojuma tiesībās uz /pers. E/ atstāto mantojumu /datums/līdzīgās daļās apstiprinātas mirušās /pers. E/ meitas /pers. B/ un /pers. C/ (1.sēj.35.lpp.).

[9] Apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības tādās robežās, kādās celta prasība, kādās to izskatījusi zemākās instances tiesa un sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā (Civilprocesa likuma 426.panta pirmā daļa). Tiesa vērtē tos pušu argumentus, kuriem ir nozīme lietā.

Prasības pamats, ko apelācijas instancē nav iespējams grozīt, ir tie apstākļi, ar kuriem prasītājs pamato savu prasību. Tie ir tiesību normā paredzētie fakti, no kuriem izriet prasība.

[9.1] Dāvinājuma līgumi tiek apstrīdēti pamatojoties uz prasībā norādītiem apstākļiem - prasītāju ieskatā ir noticis /pers. E/ prettiesisks maldinājums, ar viltu iedzīvoties uz viņas rēķina, ar viltu izmantots /pers. E/ veselības stāvoklis, uzticēšanās un pasīvā interese, vai pat intereses trūkums, prasītāju ieskatā aiz dāvinājuma līguma faktiski apslēpts pirkuma līgums, bet 4000 EUR /pers.E/ nav saņēmusi, slēdzot līgumu ir apietas /pers. G/ pirmpirkuma tiesības. Prasībā arī norādīts, ka līgumi ir prettiesiski un atzīstami par spēkā neesošiem pamatojoties uz Civillikuma 1. un 1415.pantu.

[9.2] Prasība netika pamatota uz apstākļiem, kas norādīti apelācijas sūdzībā, netika apšaubīts līgumslēdzēju gribas īstums pamatojoties uz svarīgu maldību (Civillikuma 1441.-1458.pants). Maldība prasībā vispār nav pieminēta. Līdz ar to apelācijas instances tiesa nevar vērtēt un nevērtē darījumu spēkā esību iespējamas darījuma slēdzējas svarīgas maldības dēļ (par darījuma šķiru, lietas identitāti, priekšmeta šķiru, lietu daudzumu, kāda personiskām spējām un īpašībām). Prasītājām nevarēja rasties iespaids, ka zemākās instances tiesa viņām uzdevusi izskaidrot, vai /pers. E/ maldība uzskatāma par svarīgu, jo zemākās instances tiesa nemaz nevarēja izskatīt tādu prasību, kas nav celta, izskatīt prasību uz pamatiem, kādi prasībā nav norādīti.

[9.3] Lai gan apelācijas sūdzībā norādīts uz strīda par līgumos iekļauto 3.punktu, kas satur kompensācijas samaksas apmēru un pienākumu, neizpildes sekām, prasībā vispār nav tāda pamatojuma, kas ļautu tiesai vērtēt dāvinājuma līguma spēkā esību saistībā ar uzlikuma neizpildi, ko nav darījusi arī zemākās instances tiesa. Turklāt prasībā un arī apelācijas sūdzībā prasītājas norāda, ka patiesībā noslēgts pirkuma līgums, kas prasītāju norādīto apsvērumu dēļ nav spēkā esošs.

[9.4] Apelācijas sūdzībā arī norādīts uz līgumu atsevišķu punktu, neprecizējot kuru, atbilstību līdzēju gribai. Tā kā, ceļot prasību, nekādi līguma atsevišķi punkti kā neatbilstoši dāvinātājas gribai un līdz ar to spēkā neesoši netika apstrīdēti, šādu prasību neskata arī apelācijas instances tiesa, līguma atsevišķus nosacījumus vērtējot to kopsakarā un saistībā ar visa līguma spēku.

[10] Lai arī zemākās instances tiesa spriedusi pareizi, pilnīgi noraidot prasību, apelācijas instances tiesa nepiekrīt zemākās instances tiesas argumentācijai, nepiekrīt nodibināto pušu tiesisko attiecību kvalifikācijai. Tulkojot atsavinājuma līgumus, tiesa kvalificējusi tos kā dāvinājuma līgumus ar uzlikumu jeb dāvinājuma līgumus, uzliekot apdāvinātajam pretpienākumu (Civillikuma 1928.pants) segt atbildētājas ārstēšanās izdevumus 4000 EUR apmērā.

Apelācijas instances tiesa uzskata, ka patiesībā noslēgtie līgumi, tulkojot pušu nodomu, kas veicams, ņemot vērā līguma saturu, līguma noslēgšanas apstākļus un ņemot vērā līguma sastāvdaļas, kvalificējams kā nekustamo īpašumu pirkuma līgums, proti, viena puse apsolījusi otrai par norunātas naudas summas samaksu atdot zināmu lietu (Civillikuma 2002.pants).

[10.1] Tiesa nepiekrīt zemākās instances tiesai, ka noslēgtie līgumi būtu dāvinājums ar uzlikumu jeb apdāvinātajam uzliktu pretpienākumu samaksāt kopā 4000 EUR.

Tiesību doktrīnā norādīts, ka sevišķais dāvinājuma veids - dāvinājums ar uzlikumu jeb dāvinājuma nejaušu sastāvdaļu, kuras neizpildīšana var izraisīt lietas atprasīšanu, var izpausties kā noteikums dāvanu izlietot noteiktam mērķim, var izpausties tiesību ilguma aprobežojumā, pienākums nodot kādam citam tikai daļu no priekšmeta vai arī samaksāt daļas vērtību, var izpausties kā pretpienākums daļu no augļiem nodot dāvinātājam. Norādīts, ka mantiska labuma došana nedrīkst būt tik liela, ka uzskatāma par samaksu. Pretējā gadījumā dāvinājums pārvēršas par pirkumu vai maiņu (*Kalvis Torgāns. Saistību tiesības. II daļa. TNA, Rīga, 2008., 71.-72.lpp.*).

Tiesas ieskatā apskatāmais darījums neatbilst nevienam no doktrīnā norādītajiem gadījumiem. Tas neatbilst dāvinājuma līguma būtībai. Gan darījuma noslēgšanas apstākļi, gan summa, par kuras samaksu puses vienojušās līgumos, liecina, ka puses noslēgušas nekustamo īpašumu atsavināšanas darījumus - pirkuma līgumus.

[10.2] Nav pamata uzskatīt, ka atsavinātāja aiz devības piešķīrusi otram bez atlīdzības sev piederošo nekustamo īpašumu daļas.

Nav strīda un lietā ir arī pierādījumi, ka puses pārrunas par nekustamo īpašumu atsavināšanu uzsākušas 2018.gadā (pirmā sarakste, no kuras redzams, ka sarunas sākušās jau agrāk, datēta ar 2018.gada 28.oktobri).

Jau sākotnēji sarakstē puses runājušas par iespējamu pirkuma līgumu, apsverot pirmpirkuma tiesības (1.sēj.37.lpp.). Nenotiekot darījumam, pēc ieguvēja iniciatīvas nosaukt naudas summu, pati atsavinātāja nosaukusi summu 4000 EUR, kas atbilst viņas sagaidāmajiem izdevumiem sakarā ar medicīniskiem izmeklējumiem (1.sēj.39.lpp.). Tātad līgumi noslēgti tikai pēc tam, kad atbildētājs piedāvājis samaksu un atbildētājam pieņemamu summu, kas arī iekļauta līgumos, nosaukusi atsavinātāja, respektīvi, kad puses vienojušās par maksu.

Neraugoties uz līgumslēdzēju pušu starpā pastāvošo radniecību, iepriekšminētie apstākļi neliecina, ka /pers. E/ savu nekustamā īpašuma daļu būtu vēlējusies atsavināt atbildētājam tikai aiz devības un bez atlīdzības.

[10.3] Kā redzams no Kadastra informācijas datiem, nekustamā īpašuma /adrese 01/ kadastrālā vērtība nekustamo īpašumu atsavināšanas brīdī bija 2270 EUR un nekustamā īpašuma /adrese 02/" vērtība bija 6244 EUR. Tā kā /pers. E/ bija /adrese 01/1/4 un "/adrese 02/" ½ domājamās daļas īpašniece, viņas īpašuma daļas kadastrālā vērtība bija 3689,50 EUR (567,50+3122). Līdz ar to secināms, ka nekustamie īpašumi kopā atsavināti par vērtību, kas lielāka par to kadastrālo novērtējumu. Minētais tiesai ļauj secināt, ka mantiska labuma došana par nekustamā īpašuma atsavināšanu ir tik liela, ka tā uzskatāma par samaksu. Šāda summa neliecina, ka tā noteikta tikai izskata pēc, tā neliecina par bezatlīdzības atsavinājumu.

Lietā neatrodas nekustamā īpašuma daļu tirgus novērtējums atsavināšanas brīdī. Taču tiesa neuzskata, ka tam būtu nozīmes, jo arī prasītājas apelācijas sūdzībā atzinušas, ka līgumos norādītā summa pieļaujama kā pirkuma maksa.

Civillikums arī noteic, ka nav vajadzīgs, lai pirkuma maksa taisni atbilstu pirkuma priekšmeta vērtībai, tā var būt noteikta arī zem tā īstās vērtības, kad tiek noslēgts draudzības pirkums (Civillikuma 2015.pants). Šādā gadījumā, ja pirkuma maksa būtu noteikta tikai izskata pēc, līgums būtu dāvinājums. Samaksu 4000 EUR, kas kopumā pārsniedz abu saistīto nekustamo īpašumu pārdodamo daļu kadastrālo novērtējumu, nevar atzīt par samaksu, kas noteikta tikai izskata pēc.

Iepriekš minētie apstākļi to kopsakarā neļauj atzīt, ka pušu starpā noslēgts dāvinājuma līgums. Tiesa uzskata, ka puses vienojušās par nekustamo īpašumu atsavināšanu - pārdošanu, vienojoties par būtiskām pirkuma līguma sastāvdaļām - priekšmetu un cenu.

[11] Simulatīva darījuma mērķis ir apslēpt kādu citu tiesisko darījumu, kura noslēgšanu tā dalībnieki ir patiesi gribējuši. Civillikuma 1439.pants noteic, ka nopietni gribētais darījums ir spēkā, ja vien ar to nav bijis nolūka pievilt trešo personu vai vispār izdarīt kaut ko prettiesīgu.

Tātad, arī šajā gadījumā aiz dāvinājuma līguma apslēptie pirkuma līgumi ir spēkā, jo nekustamo īpašumu atsavināšana atbildētājam bija abu pušu ilgstošā laikā panākta vienošanās, abu pušu saskanīgs gribas izteikums.

Tiesas ieskatā nav nozīmes tam, ka pirkuma līgumi neatbilstoši to juridiskai kvalifikācijai nosaukti par dāvinājuma līgumiem. Tiesa nekonstatē kādu līguma slēdzēju mērķi, kas liecinātu par trešo personu pievilšanu vai kā prettiesīga nodarīšanu, pirkuma līgumus apzīmējot kā dāvinājuma līgumus.

[11.1] Apelācijas sūdzībā norādīts uz kopīpašnieces /pers. G/ pirmpirkuma tiesību neievērošanu, noslēdzot līgumus, kas būtu trešās personas pievilšana. Taču šiem iebildumiem nav nekādas nozīmes lietā.

/pers. G/ nav lietas dalībniece, nav pilnvarojusi prasītājas pārstāvēt savas intereses un nekad nav iebildusi un apstrīdējusi noslēgto darījumu tiesiskumu. Turklāt, kā norādījušas prasītājas, /pers. G/ arī savas īpašuma daļas nekustamajos īpašumos ir atsavinājusi atbildētājam. Līdz ar to šajā strīdā

nevar tikt ņemti vērā apsvērumi par citas personas neesošu tiesību aizskārumu apstrīdēto darījumu rezultātā. Respektīvi, citas personas neaizskartas tiesības nevar būt šķērslis darījumu slēgšanai un spēkā esībai.

Bez tam, kā redzams no ierakstiem nekustamā īpašuma /adrese 01/ zemesgrāmatā, uz līgumu noslēgšanas brīdi /pers. D/ bija nekustamā īpašuma ½ domājamās daļas īpašnieks (1.sēj.33.lpp.), kamdēļ noteikumi par pirmpirkuma tiesību neievērošanu uz šo nekustamo īpašumu nemaz nebūtu piemērojami.

[11.2] Prasītājas norādījušas, ka noslēgtie līgumi atzīstami par spēkā neesošiem pamatojoties uz Civillikuma 1415. un 1592.panta nosacījumiem, kā tādi, kas pretēji likumiem un labiem tikumiem, prasībā norādot uz pamatojošiem apstākļiem, ka /pers. E/ nosaukusi summu, neapzinoties īpašuma patieso vērtību, ka viņa nekādus ieguldījumus nekustamajā īpašumā nav veikusi.

Prasītāju norādītie apsvērumi nav pamats noslēgto līgumu atzīšanai par spēkā neesošiem. Tiesa nekonstatē, ka ar noslēgtajiem darījumiem bijis nolūks izdarīt kaut ko prettiesīgu.

Nav strīda par to, ka līgumu 3.punktā iekļautais formulējums, ka apdāvinātais kompensē nekustamajā īpašumā veiktos ieguldījumus norādītajā apjomā kopā 4000 EUR patiesībā nav atlīdzība par kādu dāvinātājas konkrētu ieguldījumu, bet ir samaksa, noslēdzot nekustamo īpašumu atsavināšanas līgumus, tātad tā ir samaksa par nekustamajiem īpašumiem. Taču samaksas formulējuma neatbilstība patiesajiem apstākļiem nepadara ne konkrēto līguma punktu ne visu līgumu par spēkā neesošu, jo nav jau šaubu, ka puses patiešām vienojās par šādas summas samaksu atsavinātājai, kuru tā nosaukusi kā summu, kuru vēlas saņemt, atsavinot nekustamos īpašumus, kura atsavinātājai bija nepieciešama turpmākās ārstēšanās veikšanai.

Arī apelācijas sūdzībā atzīts, ka, noslēdzot pirkuma līgumu, summu 4000 EUR noteikusi pati atsavinātāja, tātad tā noteikta atbilstoši viņas patiesai gribai, kas redzams arī no darījuma pušu tiesai iesniegtās sarakstes. Tas, ka atsavinātājas meitām - prasītājām mātes dzīves laikā nebija zināmi šī darījuma apstākļi, nenozīmē, ka darījumi neatbilda darījumu slēdzēju patiesajai gribai.

Nav nozīmes arī iebildumam, ka atsavinātāja neapzinājās īpašuma patieso vērtību, jo arī apelācijas sūdzībā prasītājas atzinušas, ka 4000 EUR varēja būt pirkuma cena, nekādu citu nekustamo īpašumu vērtību atsavināšanas brīdī nenorādot un nepierādot.

[12] Prasītājas gan prasībā, gan apelācijas sūdzībā norādījušas, ka dāvinājuma līgumi noslēgti ar viltu, kas ir otras puses prettiesīgs maldinājums, lai viņu piedabūtu izdarīt viņas interesēm pretēju darbību (Civillikuma 1459.pants). Civillikuma 1460.pants noteic, ka tas, kas ar viltu piedabūts noslēgt darījumu, var prasīt, lai to atceļ. Arī Civillikuma 2040.panta 1.punkts paredz pirkuma līguma atcelšanas pamatu, kad viena puse piedabūta noslēgt līgumu ar otras puses ļaunprātību, ar viltu, vai ar spaidiem.

Kā viltu jeb prettiesisku maldinājumu prasītājas norādījušas līguma 3.punktā pielīgto, no vienas puses norādot, ka tā iekļaušana un izpilde dāvinātājai bija svarīga, norādot, ka iekšējās gribas vadīta /pers. E/ nosaukusi summu 4000 EUR, ka šī summa ir apdāvinātā parāds /pers. E/, bet no otras puses, pretrunā iepriekš norādītajam, norādot, ka šī punkta iekļaušana līgumā ir pretējās puses maldinājums.

Tas apstāklis, ka darījuma iniciators bija atbildētājs, ka līguma tekstu sastādījis viņš, pats par sevi nenozīmē, ka atbildētājs rīkojies ar viltu.

Prasītājas celtajā prasībā arī nav norādījušas, kā viltus būtu izpaudies, kādas nepatiesas ziņas atbildētājs būtu sniedzis vai noklusējis otrai darījuma slēdzējai pusei, kas varētu tikt apsvērts kā prettiesīgs otras puses maldinājums, lai piedabūtu viņu izdarīt savām interesēm pretēju darbību.

[13] Apelācijas sūdzībā norādīts uz /pers. E/ līgumu izpratnes trūkumu, ņemot vērā viņas veselības stāvokli, neapzinoties savas rīcības nozīmi medikamentu iedarbības dēļ un smagas diagnozes dēļ, nesaprotot savas darbības jēgu un neapzinoties tās tiesiskās sekas.

Prasība nav celta, pamatojot to uz iepriekš norādītiem apstākļiem, prasībā vispār nav norādīts uz tādu darījuma spēkā neesības pamatu, ka tiesisku darījumu būtu taisījusi rīcībspējīga persona nesamaņas stāvoklī vai nespējot saprast savas darbības nozīmi, vai nespējot savu darbību vadīt (Civillikuma 1409.pants). Prasību uz šāda pamata nav skatījusi zemākās instances tiesa un līdz ar to nevar skatīt un neskata arī apelācijas instances tiesa.

Lietā arī nav iesniegti tādi pierādījumi, lai tiesa *ex officio* atzītu /pers. E/ nespēju saprast savas darbības nozīmi vai nespēju savu darbību vadīt līgumu parakstīšanas brīdī. Nav šaubu, ka /pers. E/ gan sarunu vešanas laikā, gan darījumu slēgšanas brīdī bija ļoti slima, viņai bija ļaundabīgs audzējs, kā dēļ viņa saņēma terapiju, lietoja zāles, ka pēc desmit dienām pēc līgumu parakstīšanas viņa nomira. Taču nav nekāda pamata uzskatīt, ka slimības un ārstēšanās dēļ viņa nespēja saprast savu darbību nozīmi un nespēja savas darbības vadīt, nespēja izprast to, ka atsavina savu nekustamo īpašumu un kādu samaksu par to vēlas. Turklāt sarunas par nekustamo īpašumu atsavināšanu sākušās jau vismaz 2018.gadā, naudas summu 4000 EUR /pers.E/nosaukusi 2019.gada 8.maija sarakstē, 2.jūlijā viņa vēl apmeklēja Dziesmu svētkus (redzams no sarakstes). Iepriekš minētie fakti neliecina, ka viņa nespēja saprast savas darbības nozīmi vai nespēja savu darbību vadīt līguma noslēgšanas brīdī.

[13.1] Tiesa noraida prasītāju lūgumu lietā uzklausīt liecinieku, kas spēja novērtēt /pers. E/ faktisko veselības stāvokli pēdējās viņas dzīves dienās.

Pirmkārt, lūgums par kāda lieciniekа pieaicināšanu netika pieteikts zemākās instances tiesā. Tas netika pieteikts arī apelācijas sūdzībā. Tiesa, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 430.panta ceturtās daļas nosacījumiem, kas noteic, ka apelācijas instances tiesa pierādījumus nepieņem, ja nekonstatē attaisnojošus iemeslus, kāpēc tie netika pieteikti pirmās instances tiesā. Nekonstatējot attaisnojošus iemeslus pierādījuma nepieteikšanai zemākās instances tiesā, tiesa lūgumu noraida.

Otrkārt, apelācijas sūdzībā nav norādīts, kas ir tā persona, kura varētu liecināt par norādītajiem apstākļiem.

Treškārt, tiesas argumentos iepriekš minēto iemeslu dēļ šādai liecībai arī nav nozīmes izskatāmajā lietā. Kā jau tiesa konstatēja, pārrunas par nekustamo īpašumu atsavināšanu notikušas ilgstošā laika periodā, abām pusēm pieņemama summa nosaukta vairāk kā divus mēnešus pirms atsavinātājas nāves. Līdz ar to /pers. E/ veselības stāvoklim pēdējās viņas dzīves dienās nav nozīmes strīda izšķiršanā.

[14] Izskata pēc noslēgtais simulatīvais darījums paliek spēkā tiktāl, ciktāl tas vajadzīgs patiesi gribētā darījuma uzturēšanai spēkā (Civillikuma 1439.pants). Līdz ar to noslēgto līgumu noteikumi, kas uztur spēkā nekustamo īpašumu atsavināšanu - pārdošanu ir spēkā esoši un darījumu atcelšanai nav pamata. Prasītājām apgalvojot, ka starp pusēm patiesībā noslēgts pirkuma līgums, bez izteiktajiem iebildumiem par līguma 3.punkta atbilstību patiesajiem apstākļiem, nav strīda par kāda cita konkrēta līgumu punkta tiesiskumu.

[14.1] Likums neparedz vienpusējas atkāpšanās tiesības no pirkuma līguma pat arī tad, ja otra puse neizpilda savu saistību (Civillikuma 2039.pants), ja vien šāda atkāpšanās tiesība nav pielīgta (Civillikuma 2040.panta 3.punkts). Puses apstrīdētajos līgumos atkāpšanās tiesību nav paredzējušas. Savukārt Civillikuma 2021.pants noteic pušu savstarpējas prasījuma tiesības kā uz līguma izpildīšanu, tā arī uz zaudējumu atlīdzību.

[14.2] Prasītājas arī norādījušas uz apsvērumu, ka pirkuma maksa 4000 EUR joprojām nav samaksāta.

Civillikuma 2034.pants, paredzot kārtību, kādā pircējs iegūst īpašuma tiesības uz pirkto lietu saistībā ar samaksas veikšanu, paredz, ka gadījumā, ja pārdevējs nodod lietu pircējam bez jebkāda piebilduma, uzskatāms, ka pircējs iegūst īpašuma tiesības arī pirms samaksas. Arī šajā gadījumā, neparedzot samaksas termiņu, bet vienlaicīgi parakstot nostiprinājuma lūgumu zemesgrāmatai, īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu pircējam pārgājušas jau pirms samaksas.

[15] Nekonstatējot pamatu dāvinājuma līgumu atzīšanai par spēkā neesošiem, kā lūgts prasībā, tiesa prasību noraida pilnīgi, noraidot arī prasījumus par nekustamo īpašumu tiesību dzēšanu zemesgrāmatā un par īpašuma tiesību atzīšanu prasītājām uz strīdus nekustamo īpašumu domājamām daļām.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 189.-192., 432., 434.panta, tiesa

N O S P R I E D A

pilnīgi noraidīt /pers. B/ un /pers. C/ prasību pret /pers. D/: 1) par 2019.gada 20.jūnijā starp /pers. D/ un /pers. E/ noslēgtā nekustamā īpašuma /adrese 01/ ¼ domājamās daļas dāvinājuma līguma atzīšanu par spēkā neesošu; 2) par 2019.gada 20.jūnijā starp /pers. D/ un /pers. E/ noslēgtā nekustamā īpašuma /adrese 02/ ½ domājamās daļas dāvinājuma līguma atzīšanu par spēkā neesošu; 3) par īpašuma tiesību atzīšanu /pers. B/ un /pers. C/ uz nekustamā īpašuma /adrese 01/1/8 domājamo daļu katrai un nekustamā īpašuma /adrese 02/ ¼ domājamo daļu katrai; 4) par /pers. D/ īpašuma tiesību dzēšanu Līgatnes pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs C/uz nekustamā īpašuma /adrese 01/ ¼ domājamo daļu un Līgatnes pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs D/uz nekustamā īpašuma /adrese 02/½ domājamo daļu.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Senāta Civillietu departamentā Civilprocesa likuma 451., 452.pantā minētajos gadījumos, iesniedzot kasācijas sūdzību Vidzemes apgabaltiesā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no sprieduma sastādīšanas datuma.

Tiesnese Z.Cera

Tiesnesis A.Bukavs

Tiesnesis D.Lazdiņš